

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 137/21

Λουξεμβούργο, 15 Ιουλίου 2021

Απόφαση στην υπόθεση C-30/20
Volvo κ.λπ.

Σύμπραξη για τις τιμές πώλησης βαρέων οχημάτων: το Δικαστήριο αποσαφηνίζει ποια είναι τα αρμόδια δικαστήρια για την εκδίκαση αγωγών αποζημίωσης

Εφόσον δεν έχει οριστεί, σε εθνικό επίπεδο, εξειδικευμένο δικαστήριο για τέτοιες αγωγές, επιχείρηση η οποία πραγματοποίησε τις αγορές της σε περισσότερους τόπους δύναται να ασκήσει αγωγή ενώπιον του δικαστηρίου στην περιφέρεια δικαιοδοσίας του οποίου βρίσκεται η έδρα της

Η RH είναι επιχείρηση με έδρα την Κόρδοβα (Ισπανία), όπου αγόρασε, μεταξύ των ετών 2004 και 2009, πέντε φορτηγά οχήματα από αντιπρόσωπο της Volvo Group España (εταιρίας με έδρα τη Μαδρίτη, Ισπανία). Στις 19 Ιουλίου 2016, η Επιτροπή εξέδωσε απόφαση με την οποία διαπίστωσε την ύπαρξη σύμπραξης στην οποία συμμετείχαν, από τις 17 Ιανουαρίου 1997 έως τις 18 Ιανουαρίου 2011, 15 διεθνείς κατασκευαστές φορτηγών, μεταξύ των οποίων και οι Volvo (Σουηδία), Volvo Group Trucks Central Europe (Γερμανία) και Volvo Lastvagnar (Σουηδία), όσον αφορά δύο κατηγορίες προϊόντων, και συγκεκριμένα τα φορτηγά οχήματα βάρους μεταξύ 6 και 16 τόνων και τα φορτηγά οχήματα βάρους άνω των 16 τόνων, ανεξαρτήτως του εάν επρόκειτο για άκαμπτα φορτηγά ή για ρυμουλκά ¹. Η Επιτροπή έκρινε ότι η σύμπραξη αφορούσε το σύνολο του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ) και επέβαλε πρόστιμα σε όλες τις μετέχουσες οντότητες, εξαιρουμένης μίας στην οποία χορηγήθηκε πλήρης απαλλαγή.

Η RH άσκησε ενώπιον του Juzgado de lo Mercantil nº 2 de Madrid (δικαστηρίου εμπορικών διαφορών αριθ. 2 της Μαδρίτης) αγωγή αποζημίωσης κατά των εξής εταιριών του ομίλου Volvo: Volvo, Volvo Group Trucks Central Europe, Volvo Lastvagnar και Volvo Group España. Η ισπανική εταιρία υποστηρίζει ότι υπέστη ζημία διότι κατέβαλε επιπλέον δαπάνες για την απόκτηση των πέντε προαναφερθέντων οχημάτων λόγω των αθέμιτων συμφωνιών για τις οποίες η Επιτροπή επέβαλε κυρώσεις.

Οι εταιρίες του ομίλου Volvo δεν αμφισβήτησαν την κατά τόπον αρμοδιότητα του ισπανικού δικαστηρίου, πλην όμως ήγειραν ένσταση έλλειψης διεθνούς δικαιοδοσίας, εκτιμώντας ότι το γενεσιουργό της ζημίας γεγονός, κατά την έννοια του κανονισμού περί της δικαστικής συνεργασίας ², δεν συνέβη στον τόπο της έδρας της ενάγουσας ισπανικής εταιρίας, αλλά στον τόπο όπου συνήφθη η σύμπραξη για τα φορτηγά οχήματα, ήτοι σε άλλα κράτη μέλη.

Το ισπανικό δικαστήριο διατηρεί αμφιβολίες όσον αφορά την ερμηνεία του άρθρου 7, σημείο 2, του κανονισμού. Συγκεκριμένα, εκτιμά ότι είναι αναγκαίο να αποσαφηνιστεί εάν η διάταξη αυτή συνιστά κανόνα ο οποίος αφορά αυστηρώς τη διεθνή δικαιοδοσία ή εάν πρόκειται για διπτό ή μεικτό κανόνα, ο οποίος λειτουργεί και ως κανόνας της εσωτερικής κατά τόπον αρμοδιότητας.

Με τη σημερινή απόφασή του, **το Δικαστήριο αποφαινεται ότι το άρθρο 7, σημείο 2, του κανονισμού έχει την έννοια ότι, σε αγορά θιγόμενη από αθέμιτες συμφωνίες περί καθορισμού και αύξησης των τιμών των αγαθών, έχει διεθνή δικαιοδοσία και είναι κατά τόπον αρμόδιο να εκδικάσει, με βάση τον τόπο επέλευσης της ζημίας, αγωγή για την αποκατάσταση ζημίας προκληθείσας από αυτές τις αντίθετες προς το άρθρο 101 ΣΛΕΕ συμφωνίες είτε το δικαστήριο**

¹ Απόφαση C(2016) 4673 τελικό σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 101 [ΣΛΕΕ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (Υπόθεση ΑΤ.39824 – Φορτηγά) (ΕΕ 2017, C 108, σ. 6).

² Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2012, L 351, σ. 1).

εντός της περιφέρειας δικαιοδοσίας του οποίου η επιχείρηση που θεωρεί ότι ζημιώθηκε αγόρασε τα αγαθά τα οποία αφορούν οι εν λόγω συμφωνίες είτε, σε περίπτωση που η επιχείρηση αυτή πραγματοποίησε αγορές σε περισσότερους τόπους, το δικαστήριο στην περιφέρεια δικαιοδοσίας του οποίου βρίσκεται η έδρα της επιχείρησης.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει κατ' αρχάς ότι η έννοια του «τόπου όπου συνέβη το ζημιογόνο γεγονός», κατά το άρθρο 7, σημείο 2, του κανονισμού, αφορά τόσο τον τόπο επέλευσης της ζημίας όσο και τον τόπο όπου συνέβη το γενεσιουργό της ζημίας γεγονός, οπότε ο εναγόμενος μπορεί να εναχθεί, κατ' επιλογήν του ενάγοντος, ενώπιον του δικαστηρίου του ενός ή του άλλου εκ των δύο αυτών τόπων. **Το Δικαστήριο επισημαίνει ότι η παράβαση η οποία προκάλεσε την προβαλλόμενη ζημία εκτεινόταν στο σύνολο της αγοράς του ΕΟΧ, όπου επέφερε στρέβλωση του ανταγωνισμού. Ως εκ τούτου, ο τόπος επέλευσης της ζημίας βρίσκεται εντός της εν λόγω αγοράς, στην οποία συγκαταλέγεται η Ισπανία.**

Ακολούθως, το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι **το άρθρο 7, σημείο 2, του κανονισμού απονέμει ευθέως και αμέσως τόσο τη διεθνή δικαιοδοσία όσο και την κατά τόπον αρμοδιότητα στο δικαστήριο του τόπου επέλευσης της ζημίας.** Διευκρινίζει, ωστόσο, ότι ο καθορισμός της περιφέρειας του δικαστηρίου εντός της οποίας βρίσκεται ο τόπος επέλευσης της ζημίας ανήκει κατ' αρχήν στην οργανωτική αρμοδιότητα του κράτους μέλους στο οποίο ανήκει το εν λόγω δικαστήριο (το οποίο μπορεί, για παράδειγμα, να συγκεντρώνει αρμοδιότητες ενώπιον ενός μόνον εξειδικευμένου δικαστηρίου προς το συμφέρον της ορθής απονομής της δικαιοσύνης).

Ελλείπει τέτοιου εξειδικευμένου δικαστηρίου, ο προσδιορισμός του τόπου επέλευσης της ζημίας προκειμένου να προσδιοριστεί το αρμόδιο εντός των κρατών μελών δικαστήριο πρέπει να ανταποκρίνεται στους σκοπούς της εγγύτητας και της προβλεψιμότητας των κανόνων περί διεθνούς δικαιοδοσίας και κατά τόπον αρμοδιότητας, καθώς και της ορθής απονομής της δικαιοσύνης. Το Δικαστήριο προσδιορίζει συναφώς δύο περιπτώσεις.

Πρώτον, εφόσον ο ζημιωθείς αγοραστής αγόρασε αγαθά τα οποία αφορούν οι επίμαχες αθέμιτες συμφωνίες αποκλειστικώς εντός της περιφέρειας δικαιοδοσίας ενός και μόνον δικαστηρίου, το δικαστήριο αυτό είναι αρμόδιο για την εκδίκαση της αγωγής.

Δεύτερον, σε περίπτωση αγορών που πραγματοποιήθηκαν σε περισσότερους τόπους, κάθε ζημιωθείσα επιχείρηση δύναται να ασκήσει αγωγή, βάσει του τόπου επέλευσης της ζημίας, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου της έδρας της. Το Δικαστήριο επισημαίνει ότι αυτή η απονομή διεθνούς δικαιοδοσίας και κατά τόπον αρμοδιότητας πληροί την απαίτηση της προβλεψιμότητας, καθόσον οι εναγόμενοι, μέλη της σύμπραξης, δεν μπορούν να αγνοήσουν το γεγονός ότι οι αγοραστές των επίμαχων αγαθών είναι εγκατεστημένοι στην αγορά που θίγεται από τις αθέμιτες πρακτικές. Ανταποκρίνεται επίσης στον σκοπό της εγγύτητας και ο τόπος της έδρας της ζημιωθείσας επιχείρησης παρέχει όλα τα εχέγγραφα για την αποτελεσματική οργάνωση ενδεχόμενης δίκης.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο αναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582